

Das Beste an der Einheit ist die Marmelade. (Seite 27 - 28)

Mine forældre havde arbejdet i en lille fabrik, hvor man lavede symaskiner. Før "skiftet" havde de ikke haft meget tid til mig og min bror. De arbejdede på skiftehold, og min far tog endda hver lørdag et ekstra skift. Jeg var ofte med min bror ved bedstefar og bedstemor, når vore forældre skulle arbejde.

Efter "skiftet" blev alt anderledes. Min mor blev arbejdsløs, og havde meget tid til os. Jeg glædede mig først over det, for min mor var der hele tiden for os. Efter et par uger gik min far heller ikke mere på arbejde. Firmaet havde ingen ordrer mere, og der var kun ganske lidt arbejde at få. Af og til kom der en amnd forbi fra firmaet. Så blev min far hentet for at lave et par timers arbejde.. Nu har han i mange uger ikke været på arbejde.

Mine forældre har i mange år sparet op til en bil. i DDR måtte folk vente i mange år, på at det blev deres tur. Vi gik en dag ud på en stor eng, hvor der stod mange biler. Nu behøvede vi ikke at vente længere og kunne udvælge os en bil. Vi var der meget længe, og mine forældre købte sig en brugt folkevogn. Jeg ville hellere have købt en anden bil, som jeg bedre kunne lide. men min far sagde, at de andre biler var for dyre.

Så kørte i bilen til mine andre besteforældre i Berlin. Min bedstefar er altid meget sød ved os, men han brokker sig altid over alt. Først brokkede han sig over DDR, og nu brokker han sig over den nye regering. Bedstemor siger altid "Brokhoved" til ham. Min bedstemor siger, at det bedste ved sammenlægningen er marmeladen og kaffen. Min bedstemor drikker meget gerne kaffe. Jeg ved ikke, om det nu er blevet bedre eller ej. Jeg har mange ønsker, og der er mange skønne ting. Min far har talt med mig om alting. Han har sagt til mig, at jeg skal sørge for lære noget, så jeg senere an få et godt arbejde. Hvis lønningerne hos os om et par år bliver lige så høje som i vesten, så kan jeg købe mig alle de skønne ting.

Men jeg glæder meget over, at der ikke er skole om lørdagen, og at man nu kan få bananer og andre frugter. Schokolade er heller ikke så dyr mere. Jeg kan godt lide slik. Desværre rækker mine lommepenge ikke til alt. Tidligere samlede jeg lasker, glas og gammelt papir til genbrugsforhandleren og tjente lidt ved det. Desværre findes det ikke mere. Med al den indpakning ville jeg kunne tjene mange penge. Mi far siger altid, det kan kun blive bedre. Det tror jeg også på.

Francis Siegel, 13 år

fra Altenburg i Thüringen.